

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά.

ἦτο μέγας, ἡδύνατο καὶ νὰ συριγθῇ· ἀλλ' ὁ μεγαλοφυῆς μισθωτὴς αἰφνης ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ζητῶν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμιλήσῃ, καὶ ἀρχίζει συγκεκινημένος :

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Μετὰ τὰς ἀγγελικὰς μελωδίας τῆς θείας παρθένου θὰ ἐθεώρουν ἀσέβειαν νὰ ἐμιλήσω ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ εὐτελὴς θνητὸς. Ἀλλὰ ἕτερος λόγος μὲ φέρει ἐνώπιόν σας. Ὁ ἄγγελος, ὃν ἠκούσατε πρὸ μικροῦ, διαθέτει πάσας τὰς εἰσπράξεις τῆς συναυλίας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρι τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως ὁ Μπαρνουμ ἐκέρδισε 2,000,000 δραχμῶν.

Ὁ μέγας ἀγύρτης ἐδοκίμασε νὰ ἀναμιχθῇ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν. Ἀλλ' εἶτε διότι ἀντεμετώπισεν ἰσχυροὺς ἀνταγωνιστὰς ἐκεῖ, εἶτε διότι ἡ ἀγυρτεία του δὲν εὔρε μεγάλην πέρασιν, δὲν κατῴρθωσε νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπρόσωπος καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι ἴσως κατὰ νοῦν ἐμελέτα: τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ κοινοβουλίου εἰς θέαμα παρέχον ἐκατομμύρια κερδῶν. Καὶ ἂν ἐδοκίμασε λύπην τινὰ ὁ Μπαρνουμ ἀποθνήσκων, θὰ ἐλυπηθῇ βέβαια ὅτι τόσον διότι ἄφινε τὸν γῆινον κόσμον, τοῦ ὁποίου ὑπὲρ πάντα ἄλλον αὐτὸς ἐγνώρισε τὴν ματαιότητά, ὅσον διότι δὲν ἡδυνήθη ν' ἀναγγεῖλῃ διὰ γιγαντιαίων προγραμμάτων τὸν θάνατόν του καὶ νὰ ἐκπνεύσῃ ἐν πλήθοντι ἱπποδρομίῳ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας μυρίων θεατῶν.

B

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Περὶ Γιουρούκων ἐθνολογικὴ μελέτη ὑπὸ Μ. Τσακυρόγλου ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις 1891 σελ. 39.

Ὁ κ. Τσακυρόγλου, γνωστὸς διὰ τὴν φιλοπονηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἱστορικὴν καὶ τοπογραφικὴν μελέτην περὶ Σμύρνης, μετὰ ἐπιστημονικοῦ ζήλου συνεχίζει τὰς ἱστορικὰς καὶ γεωγραφικὰς μελέτας αὐτοῦ. ἐν αἷς ἐναρμονίζει, ἐξασκῶν συνάμα τὸ ἐπαγγέλιμα τοῦ ἱατροῦ, ἐξέδωκε τὴν ἀνωτέρω ἐθνολογικὴν μελέτην περὶ Γιουρούκων, φύλου Τουρκομανικοῦ νομαδικοῦ, οἰκοῦντος τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἰδίως τὰ βιλαιτία τοῦ Ἀϊδινίου, τοῦ Χουδαθεντικίου, τῆς Ἀγκύρας, τοῦ Ἰκονίου καὶ τῶν Ἀδάνων. Ἐξ ἰδίων ἐρευνῶν καὶ παρατηρήσεων, ἃς ἀπεκόμισεν ἐκ ταξιδίων εἰς πλείστα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς γράψαντας ἐθνολογίαν τῶν Τούρκων, ἰδίως τὸν Vambery, προβαίνει ὁ κ. Τσακυρόγλου εἰς τὴν ἐθνολογικὴν μελέτην του περιγράφων τοὺς νομάδας Γιουρούκους, μνημονεύων μίαν ἐκάστην τῶν φυλῶν ἐξ ὧν ἀπαρτίζονται, ἃς ἀναριθμεῖ εἰς 77, καὶ τοὺς τόπους οὓς ἐκάστη οἰκεῖ, τὴν θρησκείαν αὐτῶν, τὰ ἔθνη, ἐθιμικά, ἐπαγγέλματα. Ἐν ἀντιβολῇ δὲ τῶν ὀνομαστικῶν τῶν φυλῶν τούτων πρὸς τὰ τῶν Τουρκομανῶν τῆς Μέσης Ἀσίας ἀνευρίσκει ἐν πολλοῖς τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἐξ οὗ παραδέχεται ὅτι καὶ ἄλλαι φυλαὶ προῖμως εἶχον μεταναστεύσει εἰς Μικρὰν Ἀσίαν, ὧν τὰ ὀνόματα ἀπολεσθῆσαν μὲν ἐν αὐτῇ ὡς δηλωτικὰ φυλῆς, παρέμειναν δὲ μόνον ὡς γεωγραφικὰ ὀνόματα τόπων, ἀνευρισκόμενα τὰ αὐτὰ ὡς δηλωτικὰ φυλῆς ἐν Μέσῃ Ἀσίᾳ.

Τοιοῦτον τὸ περιεχόμενον τοῦ μικροῦ τούτου πονήματος τοῦ κ. Τσακυρόγλου, ὅπερ χειριζόμενον ὡς εὐσέων ἀπαρχὴν τοιοῦτων παρ' ἡμῖν ἐρευνῶν.

A. M.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ ὀλίγον κατωτέρω τοῦ Ὁδείου ἐνεργοῦνται ἀπὸ τινος ἀνασκαφῆς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐντὸς ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου. Ὁ ἀνασκαπόμενος χώρος φαίνεται συνεχόμενος πρὸς τὸ Δίπυλον, ἀνευρέθη δ' ἐκεῖ ἀρχαῖος τάφος περιέχων σκελετὸν σῶον καὶ ὑδρία μεγάλη καὶ πήλινά τινα ἀγγεῖα, ἅτινα δὲν ἐζητάσθησαν ἐτι, ὅπως κρηθῇ ἡ ἄξια αὐτῶν.

— Κατὰ τὰς γενομένας ἐν Barcola ἀνασκαφάς, ἦτοι εἰς τὸ μέσον τῆς μεταξὺ Τεργέστης καὶ Μιραμὸρ ὁδοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Πούσχη ἀνεκαλύφθησαν οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι οἰκοδομῆς, ἥτις πιθανῶς ἦτο θέατρον ρωμαϊκόν. Παρ' αὐτὸ εὐρέθησαν καὶ τινες τάφοι καὶ ὀκτὼ σκελετοὶ ἀκέρατοι.

— Ἐν τῇ Berliner Philologische Wochenschrift τῆς 4 Ἀπριλίου 1891 ὁ κ. Wilhelm Dörpfeld λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν πραγματειῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ θεάτρου τῆς Μεγαλοπόλεως, τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Σχολῆς ἐπιχειρηθεῖσαν, (Journal of Hellenic Studies Ὀκτωβρ. 1890 — Classical Review Μαρτίου 1891), δημοσιεύει ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ κρίνει τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης πορίσματα ἐν σχέσει πρὸς τὰς περὶ τοῦ παλαιοῦ θεάτρου θεωρίας, ἃς αὐτὸς ὁ κ. Dörpfeld ἐστήριξε μάλιστα εἰς τὸ ἀποκαλυφθὲν θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου.

Φιλολογικά

Neue Heidelberger Jahrbücher

Νέα Ἑιδελβέργεια Χρονικά εἶνε ἐπιγραφὴ νέου γερμανικοῦ περιοδικοῦ ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων, ἐκδιδομένου ἐν Ἑιδελβέργῃ ἀπὸ τοῦ ἱσταμένου ἔτους ὑπὸ μεγάλου καὶ πολυπληθοῦ Συλλόγου Ἱστορικοῦ καὶ Φιλοσοφικοῦ τῆς σοφῆς ἐκείνης πόλεως. Ὁ σύλλογος οὗτος, συγκαί- μενος ἐκ διαπρεπῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἑιδελβέργῃ Πανεπιστημίου καὶ περιλαμβάνων μέγαν ἀριθμὸν ἄλλων Γερμανῶν σοφῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως ταύτης, ἰδρύθη τῷ 1863 πρὸς μελέτην ἱστορικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ζητημάτων δι' ἀκροάσεων ἥ, ὡς ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, δι' ἀκροαματικῶν διδασκαλιῶν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ μέθοδος αὕτη ἐκρίθη πολὺ ἐσωτερικὴ καὶ στενὴ, τὰ μέλη αὐτοῦ εὗρον καλὸν νὰ ἐκδώσῃσι τὸ εἰρημένον περιοδικόν, οὗ τινος τὸ πρῶτον τεῦχος ἐπέμφθη ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν ἔχον σχῆμα εὐόγκου καὶ κομψοτάτου βιβλίου. Θὰ ἐκδίδεται δις τοῦ ἔτους καὶ ἡ περιέχῃ ἐπιστημονικὰς πραγματείας μόνον ἄνευ κρίσεων ἢ ἀναλύσεως δημοσιευομένων συγγραμμάτων. Μεταξὺ τῶν μελετῶν τῶν ἐν τῷ πρῶτῳ τούτῳ τεύχει ὑπάρχει καὶ λόγος τις ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐλλογίμωτάτῳ τούτῳ συλλόγῳ πρότινον μνηνὸν περὶ τοῦ ἀειμνήστου Εἰς Σχέιμαν ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς αὐτοῦ φίλου F. von Duhn, ὅστις μετ' ἀκριβνοῦς ἐνθουσιασμοῦ ἐξήραε τὰς ἐπιστημονικὰς υπηρεσίας τοῦ παρ' ἡμῖν τιμηθέντος καὶ μεγάλου ἐχέσαντος ἡμε- ριστοῦ ἀρχαιολόγου. Τὸ περιοδικόν τούτο, ὅπερ φαίνεται ἤδη προσωρισμένον νὰ λάβῃ ἐξοχον τὰξιν ἐν τῇ γερμανικῇ βιβλιογραφίᾳ, ὀνομάζεται Νέα Χρονικά ἔχον δι- αστολῆς καὶ διακρίσεως πρὸς τὰ παλαιὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἵματος ἐκδιδομένα περιοδικά Ἑιδελβέργεια Χρονικά, ἅτινα καίπερ παλαιωθέντα τιμῶνται εἰσέτι οὐκ ὀλίγον διὰ τὴν μεγάλην ῥοπὴν αὐτῶν εἰς τὴν γερμανικὴν φιλολογίαν.

— Ἐν τῇ αἰθερόσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁδησσοῦ ὁ καθηγητὴς Korsch ἔκχεν ἐσχάτως δημοσίον ἀναγνώσματα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς νέας ἑλληνικῆς ποιήσεως καὶ ἰδίᾳ περὶ τοῦ ἐξοχωτά-